

හිරිවත් ගිරිවර්ධ

4

snpk Silva
Lhini kumari dissanayake

රාජ්‍ය ගියාට පස්සේ ඉටි පන්දමක් අල්ලගෙන රාජ්‍ය ගලවල දාපු තමන්ගේ සායන් අරගෙන රශ්මි කෙලින්ම ගියේ නිදන කාමරේට. සාය බාත් රූමි එකේ කිප්පු රෙදි බිත් එකට දානව වෙනුවට, ඒ වෙලේ රශ්මිගේ හිතට අමුතු හැගීම් සමුදායක් මෝදු වෙමින් තිබුනේ. ඒ රාජ්‍ය සමග වුනු පිළිසඳර වගේම හොරාට වගේ රාජ්‍ය ගේ භාණ්ඩෙන් දැක්ක නිසා බොන්නත් පුළුවන්. රශ්මිට ඒ වෙද්දී තේරෙන්න අරගෙන තිබුනේ රාජ්‍යත් දැන් දැන් උවමනාවෙන්ම වගේ ඔහුගේ ලිඟුව තමන්ට ප්‍රදර්ශනය කරනවා වගේ හැගීමක්.

ඒ සිතුවිලි ඔස්සේ හිතද්දී රශ්මිටත් නොදැනීම වගේ ඇඟ ඇතුලේ කුමක්දෝ විපර්යාසයක් දැනෙනවා වගේ හැගීමක් එද්දී තමන් ඇඳලා හිටිය night ඩ්‍රෙස් එක යටින් රාජ්‍ය ඇඳපු සාය ඇඳගත්තා හොරෙන් වගේ කවුරු හරි දැක්කොත් කියන බියගුළු හැගීමකුත් එක්ක. තමන් තනියම ඉන්න බවත් අමතක වෙලාවගේ. රාජ්‍යගේ නිරුවත් ශරීරය වගේම කිඹුලා බනිසක් වගේම සාය අස්සේ එල්ලිලා වැනි වැනි තිබුණු ලිඟුව මතක් වෙද්දී රශ්මි සාය කකුල් දෙක අස්සේ හිර කරලා තද කරගත්තේ මොකද කියල රශ්මිටවත් හිතා ගන්න බැරි උනා. ඒ එක්කම රශ්මිගේ නිපල් දෙකත් උල් වෙලා මොනාදෝ වෙනවා කියල නං රශ්මිට හිතුවා, වැස්ස එක්ක මුළු පරිසරයම සිතලෙන් වෙලා ගනිද්දී. ‘සුටු සුටු’ සද්දෙන් උළු වහලයට වැටෙන වැහි බිංදු කෙල්ලගේ සවන් තුල දෝංකාර දෙන්නට උනා. එහෙමම ඇදේ හාන්සි වෙලා රශ්මි ඇස් දෙක පියාගත්තේ

‘අනේ දෙයියනේ මම මේ මොනාද හිතන්නේ, මොනාද කරන්නේ?’ කියල කල්පනා ලෝකේ සැරි සරණ ගමන්.

පරිසරයේ තිබුණු නිහඬියාව වගේම සීතලත් එක්කම වැඩි වෙලාවක් යන්න කලින් රැස්වී නිදි දෙවිදුව වෙත රැගෙන ගියේ හීන ලෝකේ අතරමං කරමින්. රාජ්‍යයේ අඳුරු සෙවනැල්ල ඇයට සිහිනයෙන් පවා පෙනුනා.

රතු නිවේදනයේ කිවවා වගේම වැස්සේ තුරල් වෙන්තේ නැතුව දිගටම කොච්චර වැස්සද කියනවා නං රැස්වීට උදේ ඇහැරුනේ කවුද දොරට තඩ් බාන සද්දයක් ඇහිලායි. සීතලට ගුලිවෙලා හිටපු රැස්වී එක පාරටම ඇහැරිලා බෙඩ් ටේබල් එක මත තිබ්බ කුඩා එලාම් ඔරලෝසුවෙන් වෙලාව බලද්දී දැක්කේ 10:45 කියලා. දඩ් බිඩියේ නැගිටපු රැස්වී එහෙමම දුවල ගිහිල්ල දොර ඇරියේ කවුද මේ දොරට තඩ් බාන්නේ බලන්න. ඊයේ වැටිලා කොන්දේ අමාරුව ඒ වෙද්දීත් පහළ ගිහිල්ල තිබුනේ නැති නිසා හිතපු තරම් වේගෙන් රැස්වීට දොර ලහට යන්න වුනේ නෑ. අමාරුවෙන් වගේ දොර ඇරලා බලද්දී රාජ්‍ය ඉන්නවා දොර කඩ කණ්ඩියේ වාඩි වෙලා. දොර අරින සද්දේ ඇහිලා රාජ්‍ය රැස්වී දිහා බලද්දී රාජ්‍ය ගේ කට ඇරුනේ ඇස් දෙක දිලිසෙන ගමන්. රැස්වීට කිසි දෙයක් ගානක් නොවුනත් රාජ්‍යට රැස්වීව දැක්ක ගමන් කිව්වා බන්ස් ගෙඩිය අංශක 90 ටම කෙලින් වෙන්න සයිස් එකට නැග්ගේ, ඊයේ රැ තමන් ඇඳපු සාය රැස්වී night ඩ්‍රෙස් එකට යටින් රැස්වීගේ නිරිඳින් ශරීරය වෙලාගෙන ඉන්නවා දැක්කමයි. ඒ එක්කම රාජ්‍යට හිතා ගන්න බැරි වුනා ඇයි රැස්වී එහෙම දෙයක් කරන්න ඇත්තේ කියලා. මොනා උනත් එකෙන් රාජ්‍යගේ වල් සිතුවිලි එකින් එක දළ ලා වැඩෙන්න ගත්තේ කරන්න ආපු කාරණාවත් අමතක වෙලායි.

“ගුඩ් මොර්නින්ග් අංකල්. අනේ ඔයා ඇවිල්ල ගොඩක් වෙලාද?”

“ගොඩ වෙලාවකද කියලත් අහනවා. දැන් පැය බාගෙක විතර ඉඳල කතා කරන්නේ.”

“අහ් මලා එහෙමද?”

“සිසිටර් ගේ සද්දයක් නැති නිසා මං මේ පඩිය උඩ ඇදී ගෙන හිටියේ කීයට හරි සිසිටර් ඇහෙරෙයි නේ කියලා. ඒත් මං බය උනා මොනාහරි කරදරයක්ද කියලත්. ජනේලේ පැත්තෙන් ඇවිල්ල බැලුවට එකත් වහල තිබුනේ?”

“අනේ මට මොන කරදරයක්ද අනේ. වැස්සයි සීතලයි නිසා දත්තොම නැතුව නිතද ගියානේ ?”

“අහ්ග් ඒක මිසක්”

“මේක තාම එක විදියටම වහිනවා නේ අංකල්?”

“එහෙම තමා සිසිටර්. මේ කාලෙට එන සුළු කුණාටු, කොහොමත් තව පැය 24ක් වත් අල්ලයි මේ විදියටම?”

“පිස්සු හැදෙනවා නේ. කොහොමද අප්පා මෙහෙ මිනිස්සු එහෙම ඉන්නේ ගේ අස්සටම වෙලා?”

“පිස්සු හුකයි අපට නම් මේවා පුරුද්දයි සිසිටර්. මේක සිසිටර්ට අලුත් දෙයක් උනාට?”

රාජු ඒ වෙලේ එහෙම වචනයක් කිව්වේ රශ්මි මොන වගේ ප්‍රතිචාරයක් දක්වයිද බලන්න මොකද තාම නැගපු පයිය බැහැල තිබුනේ නැති නිසා මිනිහට කෙල්ලව දක්කිද්දී පොඩි කිනියක් දැනෙන්න ගත්තා. ඒත් කලින් සැරේ වගේ රශ්මිගෙන් ඒකට මුකුත් විරුද්ධව ප්‍රතිචාරයක් ආවේ නැති නිසා රාජුව තව මෝල් වෙන්න ගත්තා.

“ඒකනේ අන්කල්. මේ ගම්වල මිනිස්සු මොනාද අනේ එතකොට කරන්නේ? එදිනෙදා වැඩ කරන අය. කන්නේ බොන්නේ එහෙම කොහොමද?”

“අයියෝ ඒකට නං උන්ට වැඩ තියෙනවා සිස්ටර්. ගෙදර නේ ඉන්නේ ඉතින් දෙන්න දෙමාලේලෝ ජිල් බෝල සෙල්ලම් කරන්නත් පුළුවන්නේ සිතලේ හිහි?”

“මොකක් කිව්වා? ජිල් බෝල ගහන්න??? ඒ මොකද්ද අන්කල් ඒ හරුපේ?”

“අයියෝ ඔයා තාම වූටි වැඩි සිස්ටර් ඒවා දැනගන්න”

“හරි හරි කියන්නකෝ බලන්න අවුරුදු 30 ක් වෙච්ච මම නොදන්නා දේ ඔයා ඉතින් සියල්ල දත් නේ?”

“ඔන්න හැබැයි මම අමුචෙන්ම කියනවා සිස්ටර්. තරහ ගන්න බෑ?”

“අමුචෙන් බැරි නං ඉඳවල හරි කියන්නකෝ. කිව්වට පස්සේ මං බලන්නම්කෝ මොකද්ද දෙන්න ඕන ප්‍රතිචාරේ කියලා?”

ඒ අවසරෙන් රාජු හිතා ගත්තා අමුචෙන්ම කියල දානවා කියලා තමන් අදහස් කරපු දේ.

“ඔන්න කියනවා සිස්ටර් එහෙනම්?”

“හරි මනුස්සයෝ කියනවකො ඉතින්?”

රඹේත් හුරතල් වෙන ගමන් කිව්වේ හිතේ තිබුන කුතුහලේ නිසාම යි.

“ඒ කිව්වේ සිස්ටර් ගැණු මිනිස්සු හුකන එකට නේ ඔන්න. ජිල් බෝල සෙල්ලම කිව්වේ දන්නවා නේ ඉතින් හිහි”

“අනේ අනේ චිත් විතරක්. මං හිතුවේ මේ පොඩි ළමයි කරනවා වගේ මොකක් හරි සෙල්ලමක් කියල. ඔයා නං මහ හොඳ නෑ අන්කල්?”

“ඉතින් සිස්ටර්මනේ කිව්වේ අමුචෙන් කියන්න කියලා.?”

“කවුද මනුස්සයෝ හිතන්නේ එහෙම තරක කතාවක් කියයි කියලා?”

“දැන් ඉතින් කියලා ඉවර නේ සිසිටර් ආයෙ ගන්න බෑනේ?”

“හේම්ම්... ඔව් ඉතින් ඔයත් හිතන තරම් අහිංසක නං නෑ, එදා අර ගැනු කෙනා වගේම තමා කට ඇරියම ඒවා කියන්න?”

“ඒවා කීවේ සිස්ටර්?”

“කුණුහරප වෙන මොනවා ද?”

“මේවා ඉතින් අපට අලුත් දේවල් නෙමේ නේ සිස්ටර්?”

“අපෝ ඔව් ඔව් ඒ ඔයාට නේ. මට නෙමේ නේ?”

“ඉතින් ඔයාමනේ සිස්ටර් මට කිව්වේ අමුවෙන් හරි ඉදවල හරි කියන්න කියල!”

“ඔව් ඉතින් මම නේ කට වරද්දා ගත්තේ. දැන් මොනා කරන්නද?”

“ඒකනේ දැන් ඉතින් මං කියද්දී අනගෙන ඉන්න තියෙන්නේ ඒ වගේ ඒවා?”

“අනේ මේ රජෝ ඒවා නොකිව්වට නං කමක් නෑ?”

කියල රග්ගේ මුකුළු හිනාවක් දැමීමේ හිත යටින් ඒ වගේ වචන අහන්න මොකද්දෝ ආසාවක් දැනෙනවා වගේ දැනුන නිසා. රාජු ඒ වෙද්දී තේරුම් අරගෙන හිටියේ දැන් මෙයා ටික ටික ඕන පැත්තට හැරෙනවා කියලා. ඒ නිසාම රාජු තව වචනයක් දාල බැලුවේ මෙයාගේ ප්‍රතිචාර මොන වගේ වෙයිද කියලා බලන්න.

“ඊයේ සිස්ටර්ට හොඳටම සිතල දැනිල වගේ වෙනදට වඩා?”

“අහ්ග් ඒ මොකෝ ඒ? ඊයේ කොහොමත් සිතලයි නේ වැස්ස නිසා?”

“නෑ මං කිව්වේ නයිටියට යටින් තව සායකුත් ඇදලා ඉන්න නිසා. මේක ඊයේ මට අඳින්න දීපු එකවත්ද?”

රාජ්‍ය එහෙම කිව්වමයි රශ්මි ඔලුව පාත් කරලා බැලුවේ. ඒ වෙලේ රශ්මිට පොලොව පලාගෙන යන්න තරම් ලැජ්ජාවක් දැනුනේ රාජ්‍ය ඉස්සරහ තමන් මේ මොන සිතියෙන්ද ඉන්නේ කියලා. ඒ වෙලේ මොනාද කියන්නේ කරන්නේ කියල රශ්මිට හිතගන්න බැරි උනා. අමාරුවෙන් වචන ගැටගහගෙන

“ආ..නේ ... අංක..ල පොඩ්ඩක් ඇතුලෙන් වාඩි වෙලා ඉන්න, මං ඉක්මනින් එන්නම්?”

එහෙම කියාගෙන රශ්මි අනිත් පැත්ත හැරිලා දූවල වගේ කෙලින්ම රූමි එකට ගිහිල්ල බාත් රූමි එකට ගිහිල්ල දොර වහගත්තා. රාජ්‍යත් කට කොනකින් හිනාවෙලා තමන් හිතපු දේම උන නිසා ඇවිල්ල කුස්සියෙන් ගෙනාපු බඩු ටිකක් තියලා, රශ්මිගේ කාමරේව ගිහිල්ල රැක් එකෙන් ඇදුම් එහාට මෙහාට කරලා බලල ඊයේ බලපු ජංගිය අරගෙන මුනට තියලා හොඳ හුස්මක් අරන් ඉඹල ජොකා අස්සේ දාගත්තේ ඕන හුත්තක් වෙද්දෙන් කියලා හිතන ගමන්. ජංගිය ජොකා අස්සේ දාගත්තම පයිය කෙලින් වෙලාමයි තිබුනේත්.

බාත් රූමි එකට ගියපු රශ්මි ඇදුම් ඔක්කොම ගලවල දාල කල්පනා කරේ මොන නවනින්ගිරාමක්ද මේ උනේ කියලයි. තමන් රාජ්‍ය ඇදපු සාය ඇදගෙන මුළු රූමි නිදාගෙන හිටිය මදිවට ඒක රාජ්‍ය දැක්ක නේද කියලා හිතද්දී ‘මං මොනාද කරන මේ ටිකාර වැඩ’ කියලා බාත්රූමි කණ්ණාඩියෙන් මුණයි තම නිරුවත් ශරීරය දිහයි බලාගෙන කල්පනා කරේ මන්ත්‍රී කාරයත් වහ වැටුනේ මේකට නේද? කියලා හිතන ගමන්.

‘දැන් මේ නාකි මනුස්සයත් මගේ මේ තරුණ ලාලිකා පිරි ශරීරය රසවිඳිනවා කියලා දැන දැනම මමත් ඒකට උල් පන්දම් දෙනවා වගේ වැඩක් කරන්නේ මොන සිතියකින්ද අප්පා. මට මේ මොනාද සිද්දවෙගෙන එන්නේ. මේ වෙන දේවල් නං එව්වර හොඳ දේවල් නෙමේ!’

කියලා රඟ්ම් ඒ වෙලේ තේරුම් අරගත්තා. ඒ තම ගරීරයේ කුරුසේ සටහන් කරගෙන හිනිත් සමාව අයදින ගමන් ඡවර් එක යටට ඇවිල්ල කරාමේ ඇරලා ඇස් දෙක පියාගත්තා කීරි ගැහෙන හීතලේම දෙවුලන දැනින් දෙවියන්ට යාත්ඥා ගමන්.

රාජු ඒ වෙද්දී කුස්සියේ විදුලි කේතලේ රත් කරලා කෝපි දෙකකුත් හදල බලාගෙන හිටියේ රඟ්ම් එලියට එනකං. පැය බාගෙකට පස්සේ තමයි රඟ්ම් බාත් රුම් එකෙන් එලියට ආවේ ඇදුම් ඔක්කොම වෙන්ජ් කරගෙන දිග ගවුමක් ඇඳලා. ඒ වෙද්දී රාජු කොහොමත් ඒ වගේ දෙයක් බලාපොරොත්තුවෙන් හිටියේ.

“අහ්න් සිස්ටර් සීතල ඇති නේ. උණු උණුවෙන් මේ කොපි එක බොන්නකෝ”

“අනේ ඇයි අන්කල් ඔයා මහන්සි උනේ. මං ඇවිල්ල හදන්න නේ හිටියේ?”

“හරි ඉතින් දැන් මං හදල ඉවර නේ සිසිටර්? බොන්න ඔය සීතල ගතිය ඇරිලා යන්න?”

“හ්ම්ම්ම් තැන්ක්ස්”

එහෙම කියන ගමන් රඟ්ම් කොන්ඩේ පිහද පිහද හිටපු සාලුව ඔලුවේ ඔතාගෙන රජු දුන්න කොපි එකත් අරගෙන සෝලා එකේ වාඩි වුනා.

“ඒක නෙමේ අන්කල් ඇයි උදෙන්ම මේ පැත්තේ. ඒක අහන්නත් අමතක උනානේ එක එක වල් පල් කතා කරා මිසක්?”

“අහ්න් ඔව් මයි ෆාදර් කිව්වා උදෙන්ම ඇවිල්ල බලන්න කියලා මොකද වැස්ස එන්න එන්නම වැඩි වෙන නිසා. අනික සිස්ටර්ට කියනත් කිව්වා එලියට පහලට යන්න එහෙම එපා කියලා මේ වැස්ස තුරල් වෙලා යනකං. ඒකයි මං මේ දවස් දෙක තුනකට හරියන අඩුම කුඩුම අරගෙන ආවේ.”

“අනේ මේ තියෙන දේවල් ඇති මට මැනේජ් කරගන්නම්. ෆාදර් ට කියන්න කරදර වෙන්න එපා කියලා?”

“එහෙම කොහොමද සිස්ටර්. තනිපංගලමේ ළමිස්සියෙක් මේ වගේ සුළු කුණාටු හමන වෙලාවක, මේ වගේ පාලු බංගලාවක ඉන්නකොට හොයල බලන එක පල්ලියේ යුතුකමනේ?”

“ළමිස්සි මොන ලමිස්සිද අංකල්. දැන් මට ළමිස්සි කියන කාලේ පහුවෙලා?”

“ළමිස්සි කියන්නේ වයස නිසාම නෙමේ නේ සිස්ටර්?”

“එහෙනම් මොකද?”

“අයියෝ ටීවර් කෙනෙක් වෙලත් ඔයා ඒක දන්නේ නැද්ද සිස්ටර්? ළමිස්සි කියන්නේ ‘ලෑම ඉස්සි’ කියන එක නේ. හි හි?”

“අපෝ රාජු ඔයාගේ කට නං. ඒක මම දන්නවා මෝඩයෝ?”

“එහෙනම් ඉතින්. ළමිස්සි කිව්ව එකේ වැරද්දක් නෑනේ. සිස්ටර්ගේ කොහොමත් ලෑම ඉස්සි ඉස්සි නේ තියෙන්න?”

“මේ රාජු මං කිව්වා කියල හිතා ගන්නවා?”

කියලා රශ්මී තරහ මුණක් පෙන්නලා කිව්වට යටි හිතින් ආස කරා රාජු ඒ කියන දේවල් වලට.

කොහොමත් සාමාන්‍ය කෙල්ලන්ට වඩා එදා ඉදලම රශ්මීගේ කුක්කු දෙක ලොකුවට පිම්බිලා කැපිලා පෙනුනා අතින් ගැනු ළමයි එක්ක ඉන්නකොට. කන්‍යා සොයුරියක් උනත් ඒ දේ ගැන ලොකු ආඩම්බරයක් නොතිබුනාමත් නෙමේ. මන්ත්‍රී කාරයන් මුලින්ම කිව්වේ ‘අම්මේ සිස්ටර් ඔයාගේ කුක්කු දෙක නං එලිවෙන්නම්ම උනත් කුක්කු බිබි ඉන්න පුළුවන්’ කියලා යුතු යෝජනාව කරපු දවසේ.

“හරි හරි සොරි වෙන්න ඕනා සිසිටර්.මං විහිළුවක් කරේ?”

“හොඳ විහිළුව. ඕක කියනවා මොකෙක්ට හරි ඇහුන නං මං ගැන මොනාද හිතන්නේ?”

“මොකෙක්ට ඇහෙන්නද සිසිටර් මේ බිත්ති හතර ඇතුලේ අපි දෙන්න ඇරුනම?”

“ඒ උනාට ඔයාගේ කටට බිරේක් නැතුව වෙන අය ඉන්න තැනත් ඔහොම කතා කියවෙයි? එදාට මොකද කරන්නේ?”

“පිස්සුද සිසිටර්. අපි දෙන්න ඉන්න වෙලාවට කතා වෙන ඒවා වෙන උන් ඉස්සරහ කියන්න. ඒක අපි දෙන්නගේ කතාවක් නේ?”

“ඒ උනාට එහෙමවත් ඕන නෑ?”

“හරි ඉතින් ඔයා අකමැති නං මං ඒවගේ ඒවා නොකිය ඉන්නම්?”

“හ්ම්ම්ම් ගුඩ්.. ෆාදර් ග්‍රැන්සිස් එහෙම දැනගත්තොත් ඔයාව කුරුසේ තියලා ඇණ ගහාවී ඔන්න මම නම් දන්නේ නෑ!”

“ඒ මොකටද අප්පේ ඒ?”

“මතකනේ බයිබලේ උත්පත්ති 3 තහනම් ගහේ ගෙඩි කාපු ‘ආදම්’ ටයි ‘ඒවා’ ටත් උන වැඩේ”

“ඔව් හැබැයි මේක රස වැඩි පළතුරක් උනාට අපට එව්වර කැප පළතුරක් නම් නෙමෙයි!!”

රාජු එහෙම කිව්වම රඬ්ට පොඩි දුකකුත් වගේ දැනුනා. මිනිහා කිව්වා වගේ ඒ වගේ දෙපැත්ත කැපෙන වල් කතා නොකිය ඉදිද කියලත්.

‘ශික් අපාරදේ මං කට ඉස්සර කරගනේ’ කියලා හැගීමක් ආවා ඒ වෙලේ.

“ඒක නෙමේ සිස්ටර් දැන් කොන්ද අමාරුව කොහොමද?”

“කාම නං පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ රිදෙනවා අංකල්”

“හිකෙනවා අප්පට්ටි එහෙමද? මං බාම් එක ගේන්න හිටියේ හත්වලාමේ ඒක අමතක් උනා කියපන්නො”

“කමක් නෑ. ඕක අද වෙද්දී ඇරිලා යාව්”

“නෑ නෑ ඉන්න. මං ගිහිල්ල ඕක අරගෙන එන්නම්”

“නෑ නෑ තකහනියේ යන්න ඕන නෑ. ආපහු එන වෙලාවක අරගෙන ආවම ඇති අන්කල්”

“කමක් නෑ. ඉන්නකෝ මං අරගෙන එන්නම් හනිකට”

“ඔය ඉතින් කියන දේ අහන්නේ නෑනේ? ඔයා මේ වැස්සේ යන්න එපා. ආයේ වැස්ස වැඩි කරලා තියෙන්නේ ජේනවානේ?”

“හරි සිස්ටර් ඉන්නකෝ. මං එන්නම් ඉක්මනට”

රාජු එහෙම කියලා හනිකම කෝපි කෝප්පේ හිස් කරලා දුවන්න වගේ එලියට ගියේ බාම් එක ගෙනල්ල රඟ්මිගේ කොන්දේ ගාල අතගාන්න වාන්ස් එකක් ගන්නා පුළුවන් වෙයි කියලා හිතලා. රාජු ගියාට පස්සේ රඟ්මි හිතුවේ.

“මේ යකා නං මාර මනුස්සයෙක් තමා. පුදුම හොඳයි වගේම හරිම කඩිසරයි. වයසට නෙමේ කඩිසර කම. ඔක්කොම ඒ වගේ තමා බැලුවම නං හි හි හි” එහෙම තමන්ටම කියා ගත්තේ හොරාට හොරාට වගේ රාජුගේ ලිංගුවේ දසුන් බොඳ වෙව් වගේ මතකට ආව නිසා.

රාජු ඉක්මනින් එනවා කියල ගිහිල්ල පැය දෙකක් විතර ගියත් රාජු ආවේ නැති නිසා රඟ්මිට පොඩ් කුකුසක් දැනුනා මිනිහට මොකද උනේ කියලා.

ඒ ගිය හදිස්සියේ හැටියට මේ වෙද්ද 6-7 වතාවක් එන්න වෙලා. වැස්සත් අඩු කරලා නැති නිසා වගේම ෆාදර් එලියට බහින්න එපා කියල තියෙන නිසාත් රශ්මි ඉස්තෝප්පුවට වෙලා බලාගෙන හිටියේ ඇත්තටම මිනිහට මොනා හරි කරදරයක්වත් වෙලාද කියලා.

එහෙම පාර දිහා බලාගෙන ඉන්නකොට දැක්ක ඉස්කෝල්ලේ පොඩි කොල්ලෙක් එනවා බංගලාවේ ගේට්ටුව ඇරගෙන වැස්සේම කුඩේකුත් ඉහලාගෙන. රාජු ඇරුනම මේ බංගලාවට අද වෙනකං කවුරුත්ම ඇවිල්ල හිටියේ නැති නිසා රශ්මිට පොඩි අමුත්තක් වගේ දැනුනා. කොල්ල ඉස්තෝප්පුවට ආවම තමා රශ්මි අදුර ගත්තේ මේ ඉස්කෝල්ලේ සා.පෙළ පන්තියේ ඉන්න ළමයෙක් නේද කියලා. තව මතක් කරද්දී තමා කොල්ල කවුද කියල හරියටම ඔලුවට ගියේ.

“අහ්න් මේ කසුන් නේ. මොකෝ මේ වැස්සේ මේ පැත්තේ?”

“සිස්ටර් මෙන්න මේක දෙන්න කියලා රාජු මාම කිව්වා”

එහෙම කියලා පොඩි කොල්ල කලිසමේ සාක්කුවෙන් බාම් එකත් එක්ක තව කොළ කැල්ලක් රශ්මිගේ අතට දුන්නා,

“අහ්න් කෝ රාජු? ඔයාව ඇයි මේ වැස්සේ එව්වේ එයා?”

“නෑ සිස්ටර්. රාජු මාමා ඉන්නේ අපේ ගෙදරට අල්ලපු ගෙදර. එයා මේ වැස්සේ ගෙදර කඩුල්ල ළඟ ලිස්සල වැටිලා ඉන්නවා දැකල මම ගිහිල්ල ඇරලුවේ. කකුල් උච්ඡ්කු වෙලා කිව්වා වැට්ටුව පාරට. ඒ නිසා කොර ගහග ගහග ගියේ. සිස්ටර්ට මේක දෙන්න එන්න අමාරු නිසා මට කිව්වා ගිහින් දෙන්න කියලා?”

“අයියෝ මේ මොකද්ද රාජු කරගත්තේ. මං කිව්වා මේ වැස්සේ හදිස්සියේ යන්න එපා කියලත්. මාමාට ගොඩක් අමාරුද කසුන්?”

“නෑ ඒ හැටි අමාරුවක් නං නෑ පේන්න. කකුල උළුක්කු වෙලා කියල කිව්වේ අඩිය තියද්දි පැත්තට ගිහිල්ල. වැස්සේ එන්න අමාරු කියලා කිව්වේ?”

කසුන් එහෙම කිව්වම රශ්මි බාම් එකත් එක්ක තිබුන කොළ කැල්ල දිගැරල බැලුවා මොනාද තියෙන්නේ කියලා

“අනේ සිස්ටර්. මට පොඩි අකරනැබ්බක් උනානේ. ලොකු අවුලක් නෑ. මං කසුන් කොල්ල අනේ බාම් එක එවනවා, ඒක තනියම ගාගන්න බලන්න පුළුවන් නං. මං හදිස්සියේම ආවෙන් ගෙනල්ල සිස්ටර්ගේ කොන්දේ ගාල මසාප් එකක් දෙන්න කියලා හිතාගෙන. අහ්හ් තව එකක් ඔය පොඩි කොල්ලට පේන්න බාගෙට හෙළුවෙන් එහෙම ඉන්නවා එහෙම නෙමේ මං ඉස්සරහ ඉන්නවා වගේ. හි හි හි”

එහෙම කියල කොළ කැල්ලේ ලියල තිබුන එකට රශ්මිට තරහ ගන්නවද?, හිතා වෙනවද? කියලා හිතාගන්න බැරි උනා. ඒත් තමන්ට උදව් කරන්න ගිහිල්ල රාජුට මේ කරදරේ උනා කියන සිතුවිල්ල රශ්මිට හිතට වද දෙන්න වුණා.

“අනේ කසුන් පුතා ඔහොම පොඩ්ඩක් ඉන්න පුළුවන්ද? මම මේ දෙන කොළ කැල්ල රජු මාමට දෙන්න පුළුවන්ද ගිහිල්ල?”

“හා සිස්ටර්. මං ගිහිල්ල දෙන්නම”

“හරි ඉන්නකෝ එහෙනම්.”

එහෙම කියලා රශ්මි කාමරේට ගිහිල්ල කොළ කැල්ලක් අරගෙන පොඩි සටහනක් ලිව්වා

“අයියෝ අන්කල් ඔයාට පිස්සු නේ. මං කිව්වා නේ මේ වැස්සේ හදිස්සියේ යන් එපා කියලා. දැන් බලන්නකෝ කර ගන්න දේ. කොහොමද ඔයාගේ කකුල. ගොඩක් අමාරුද?? වැස්ස නිසා මට එන්න බැනේ. නැත්තං දැන්ම මං එනවා බලන්න.. වැස්ස අඩු උනාම මං එන්නම් බලල යන්න.”

“මේ ඒක නෙමේ මොකද්ද අර හෙළුව කතාව?? ඔයා හිතුවද මම මේ ගෙදර බාගෙට හෙළුවෙන් ඉන්නේ කියලා? ඒ ඔයා අහම්බෙන් ඉන්න කොට ආව නිසා උන දේවල් මිසක් මම ඔයාට පේන්න බාගෙට හෙළුවෙන් ඉන්නේ නෑ හරිද? ඉන්නවකෝ ඊළඟ දවසේ ලෝගුව විතරමයි අදින්නේ තමුසේ මෙහෙ ඉන්න වෙලාවට හි හි හි”

රශ්මි හිනාවෙව් ඒ කැල්ල ලියලා කොලේ නවල කසුන්ට දුන්නා.

“අනේ පුතේ ඔයත් පරිස්සමින් යන්න දුටුත්තා එහෙම එපා මේ වැස්සේ. මේක රාජු මාමාට ගිහිල්ල දෙන්න?”

“හරි සිස්ටර් මං ගිහිල්ල දෙන්නම්?”

කොල්ල එකත් අරගෙන ගියාට පස්සේ රශ්මි බාම් එක අතට අරගෙන ඇඳට ඇවිල්ල ගවුම ගලවලා බාම් ටිකක් තනියම කොන්දේ ගාන්න අසාර්ථක උත්සහයක් යෙදුනා. පණ්ඩිත කමට කිව්වට ඒක තනියම කරගන්න අමාරුයි කියලා රශ්මිට ඒ වෙලේ තමා තේරුනේ. මොනා උනත් රාජු හිටිය නං ගාව ගන්න නං තිබුනා කියලා හිතුවේ වෙන ගැනු පරාණයක් නැති නිසා ඒ වැඩේ කරගන්න. එක අතකින් පව් ඒ අභිංසකය. මම නිසා දැන් කරදරේ වැටිලා ඉන්නේ. වැස්ස අඩු කරාම යන්න ඕනා බලන්න. එත් ඒ වැස්ස ඉක්මනට අඩු වෙන ලකුණක්වත් තිබුනේ නෑ ඒ වෙද්දීත්. එහෙම කල්පනා කර කර ඉන්නකොට ආයේ කවුද කතා කරන සද්දයක් ඇහුනා පැය බාගෙකට විතර පස්සේ. ඒ නිසා කල්පනා ලෝකෙන් මිදිලා ආයේ දොර ඇරලා බැලුවම කසුන් ඉන්නවා දොරකඩට වෙලා. කසුන්ව දැක්කම රශ්මි ආයේ පුදුම වෙලා වගේ ඇහුවා.

“මොකෝ පුත් මේ ආයෙම වැස්සේ?”

“අහ් නෑ රාජු මාමා මේක සිස්ටර්ට දෙන්න කියල කිව්වා”

“ඒ පාර මොකද්ද?”

“දන්නේ නෑ. සිස්ටර්ටම දෙන්න කිව්වා”

එහෙම කියලා කසුන් දුන්න කොලේ අරගෙන කියවල බැලුවා මොනාද ලියල තියෙන්නේ කියලා.

“අපෝ සිස්ටර් එහෙම කරන්න එපෝ..මන් ඉන්න වෙලාවට මුකුත් නැතුවම හිටියත් කමක් න හි හි... ඊයේ මං ඇදල හිටිය සාය සිස්ටර් මුළු රැම ඇඳලා නිදා ගන්නා නේද?? සිස්ටර් පුලුවන්ද ඒ සාය ඒ විදියටම එවන්න සිස්ටර් එක හේදුවේ නැත්තං??”

“සිස්ටර්ට ජිල් බෝල සෙල්ලම ගැන විස්තර තව කියන්න තිබුනා කොහෙද සිස්ටර් මට බැන්නානේ හුකනවා කියල කිව්වම?, තාම පොඩි කෙල්ලනේ සිස්ටර්. ඒ වචන හුරු නැතුව ඇති. තව දේවල් කියල දීල හදලා ගන්න වෙනවා, විශේෂයෙන්ම හුකන හැටි ගැන එහෙම හිහි.”

හුකනව කියවද්දී රශ්මිට ලාව්වුවේ තිබුන magazine එකේ තිබුන ඒවා මතක් වෙන්න ගත්තා. රශ්මිට ඒ ටික කියවද්දී ඇස් දෙක දිලිසිලා කට කොනට හිනාවක් ආවා.

“අනේ කසුන් පුතා පොඩ්ඩක් ඉන්න පුළුවන් නේද?”

“හරි සිස්ටර්”

එහෙම කියලා ආයේ කාමරේට ඇවිල්ල ලියන්න පටන් ගත්තා

“මෙයා හරි ආස ඇති නේද? මං හෙළුවෙන් ඉන්නවා බලන්න. ඒක නං මේ කපේ දි වෙන්තේ නෑ රජෝ. ඔයා නං වයසට නෙමේ වැඩ අන්කල්. ඇත්තටම ආයේ නං **night** ඩ්‍රෙස් වත් අදින්නේ නෑ, මං ඔයා ඉන්න වෙලාවට. හිහිහි. නෑ නෑ ජිල් බෝල සෙල්ලමේ දැන ගන්න ටික හොඳටෝම ඇති. දැන් මං දන්නවා නේ ඒ සෙල්ලම ගැන. ඒ නිසා ආයේ මුතුන්ම දැනගන්න ඕන නෑ. මේ වයසට මං දන්න ඒවා ටික හොඳටම ඇති. ඔයාටත් කුණුහරුප කියන්න තියෙනවා නං වෙන කිසි දෙයක් ඕන නෑ නේද? පුදුම වල් කටක් තියෙන්නේ ඔයාට. ඔයා කියන දේ ඇරුනම වෙන දෙයක් ගැන ඔලුවට එන්නෙම නැද්ද මෙව්වර පල්ලියේ ඉඳලන්?”

එක නවල ආයේ ඇවිල්ල කසුන්ට දීල රශ්මි එක පාරට මොකද්ද කල්පනා වෙලා වගේ කිව්වා.

“කසුන් ඔහොම පොඩ්ඩක් ඉන්න පුලුවන්ද?”

“හරි සිසිටර්”

කොල්ල එහෙම කිව්වම රශ්මි ආයේ බාත් රූම් එකට ගිහිල්ල උදේ ගල්වල බිත් එකට දාපු සාය අතට අරගෙන හිතුවේ.

‘භම්මම් මිනිහටත් ආසාවක් ඇවිල්ල වගේ මං ඇඳලා හිටපු සාය අදින්න ඊයේ මට ආසාවක් ආව වගේ. භම්මම් මේක යවනවද නැද්ද? මිනිහා ආසාවට ඉල්ලලා තියෙන්නේ? මේක දීල යවල කවුරු හරි දැක්කොත් ? භම්මම් ඒත් මේක මං අදිනවා කවුරුත් දැකල නෑනේ. ඔන්න ඔහේ මිනිහගේ ආසාව නේ’

එහෙම හිතල කාමරේට ගිහිල්ල බැග් එකක් භායල නවල තව බැග් එකක දාල කසුන්ට දුන්නේ කොල්ලට දුන්නේ එකේ තියෙන්නේ මොනවද කියල පේන්නේ නැති වෙන්න.

“පුතේ මේක ගිහිල්ල දෙන්න. ඔයාට පුළුවන් වෙව්ද තව පැයකින් දෙකකින් වගේ එන්න කරදරයක් නැත්තං ? මොකද රාජු අත්කල්ට මං දවලට බත් එකක් ඔතල දෙන්නම් ගෙනියන්න?”

“හරි සිස්ටර්. මං එන්නම්. ඕක මොකද්ද?”

එහෙම කියල කොල්ල කොළ කැල්ලයි බෑග් එකයි අරගෙන වැස්සේම පල්ලම් බිහින්න උනා.

කසුන් ගියාට පස්සේ රශ්මී ඉක්මනට කුස්සියට ගිහිල්ල උයන්න පටන් ගත්තේ හිනා වෙන ගමන් ‘මොනාද මං මේ කරන පිස්සු වැඩ’ කියලා හිත හිතා. රශ්මීට මැව් මැව් පේන්න ගත්තා ඊයේ රාජු තමාගේ සාය ඇදගෙන හිටපු විදියයි රාජුගේ ලිඟුව පාත් වෙලා තිබුන හැටි සාය අස්සෙන්. එක මතක් වෙද්දී රශ්මීගේ යෝනිය දිගේ අමුතු රිද්මක් වගේ දැනීගෙන යනවා වගේ දැනුනා. දැන් අදත් මිනිහා මගේ ඒ සාය ඇදලා ඒ වගේ කිඹුලා බනිස් ලිඟුව ගැව් ගැව් තියෙව් නේද කියලා මතක් වෙද්දී.

රාජු අමාරුවෙන් වාඩි වෙලා ඉන්නකොට කසුන් ආයේ ගෙවල් පැත්තට එනවා දැක්කම ඉහේ මලක් පිපුනා වගේ වුනේ කොල්ල අතේ බෑග් එකක් තියෙනවා දැක්කම. කසුන් එනකං ඉස්පාසුවක් නැතුව වාඩි වෙලා ඉන්න තැනින් නැගිට්ටා නෙමේ නැගිටුනා.

“කොල්ලෝ විජහට වරෙන් කොල්ලෝ. සිස්ටර් මොනාද කිව්වේ ?”

“මට නං මුතුන් කිව්වේ නෑ. මෙන්න මේකයි මේකයි දෙන්න කියලා කිව්වා. පැයකින් දෙකකින් ආයේ එන්න කිව්වා රාජු මාමාට බත් එකක් ඔතලා දෙන්න කියලා”

“කෝ කෝ මෙහාට දීපන්කො ඉක්මනට ඕක.”

එහෙම කියලා රාජු උදුරලා වගේ බෑග් එකයි කොළ කැල්ලයි ගත්තේ.

“හරි උඹ එහෙනම් දැන් ගෙදර ගිහින් පැයකින් වගේ වරෙන් කොල්ලෝ. උඹට කරදරයක් නෑ නේද?”

“හරි මාමේ.”

“ඉදා මේක කියාගනින්න?”

එහෙම කියලා උඩ සාකුචෙන් රූපියල් සියයේ කොල 2ක් අරගෙන දුන්නේ කොල්ලට සතුටු කරන්න වගේම මේ සිද්දුවෙන දේවල් වෙන අයට කියන එක නවත්ත ගන්නත් එක්ක. කසුන් ගියාට පස්සේ දොර වහලා සාලට ආපු රාපු කොල්ලේ කියවන්න කලින් බෑග් එක දිගුරල බැලුවම දැක්ක දෙයින් රාපු ගේ පයිය නිකන්ම නගින්න ගත්තේ උදේ ඇඳපු සාය හෝදන්නේ නැතුවම එවල තිබුන නිසා.

ඉක්මනින් කාමරේට රිංගල සරම ගලවල දාල සාය මුනට තද කරලා සුවද ඉඹලා දිග හුස්මක් අරන් විනාඩි ගානක් ඉඹ ඉඹ ඉදලා. ඊට පස්සේ සාය ඇඳගත්තේ කාන්තාරේ ඉන්න කෙනෙක්ට දිය පොදක් හැමබවුනා වගේ පිපාසෙකින්. සාය අදින්නත් කලින් පයිය නැගලා තිබුණ නිසා සාය පයියේ ටොපා ගේ ගැවෙද්දී මුළු ඇහම සලිත කරගෙන ඉරාගෙන එන්න තරමට පයිය කෙලින් වෙලා ආවා. ඒ එක්කම රශ්මි එවපු කොල්ලේ කියවන්න ගත්තම, රාපුට ලන් හිටි තැන් අමතක වුනේ කෙල්ල දැන් ආසයි බයයි සීන් එකේ ඉන්නේ කියලා දැනුනට පස්සෙයි. එහෙමම ඇස් දෙක පියාගෙන සාය පයිය වටේ අහුවෙන්න ඔතාගෙන පයිය අතුල්ලන්න ගත්තේ, ඊයේ ඉදල දැකපු රශ්මිගේ ගෙඩි දෙකයි බෝල පුකයි මතක් කර කර.

“අහ්හ් සිසිටර් වෙසි. ඔයා නං මාරයි පැටියෝ. මාරු චීස් කඳ ඔයා නං. කොහොම හරි ඔයාට හුකන්න හම්බවුනොත් නං හිරේ යන්න හරි හුකනවා හුත්තියේ. අහ්හ්.... ඉක්මනටම හුකන්න ඕනා උඹට...ආ. ආහ්හ් ආහ්හ්...හහ්හ්...සිසිටර්.... රශ්මි සිසිටර්... අනේ ගස්සවලම උබ මගේ

කැරි හින්දනවා වස්තු වේ ආහ්හ් ඉවර ඔහ්හ්.....සිසිටර්.....
..ආආ.....ආආ.....ආආහ්හ්

එහෙම එක දිගටම අතේ ගහද්දි වැඩි වෙලාවක් යන්න කලින් රශ්මිගේ සාය පිරෙන්නම කැරි තලි තලි රාජු පිට කරේ පයිය ඔතාගෙන තිබුණු කෙල්ලගේ කිම්බ ගැවෙන හරියම තෙත් කරන ගමන්. රාජු එක දිගටම නවත්තන්නේ නැතුව අතේ ගහලා අන්තිම කැරි බිත්දුවත් යවල සායේ කිම්බ ගැවුන හරියම කැරි වලින් නැව්වා. එකරලා එහෙමම ඇදේ දිගාවෙලා ටික වෙලාවක් යද්දි රාජුට නින්ද ගියේ මහන්සියටම වගේම කකුලේ වේදනාව බිජු පෙනෙබෝල් පෙනී දෙකටත් එකිනෙකයි.

පැයකින් විතර කසුන් කිව්වා විදියට රාජුගේ ගෙදරට ඇවිල්ල දෙතුන් පාරක් කතා කරද්දී තමා රාජුට ඇහැරුණේ කොල්ලගේ කටහඬ ඇහිලා රාජු හිතෙන් වගේ නැගිටලා ඉක්මනින්ම සාය ගලවල සරම ඇදගත්තේ කොල්ල දැක්ක නං ගිනි විප්පුම්බරයක් නිසා. ඒ වෙද්දීත් කැරි වෙලිලා නොතිබුන නිසා සයෙන් කැරි සුවද හොඳට වහනය වෙන්න වුනා. ඉක්මනින්ම සාය නවල බැග් එකට දාල ලැස්ති කරපු රාජුට හදිස්සියට දෙවැනි බැග් එකේ දාන්න අමතක වුනා රශ්මි එව්වා වගේ.

“අහ්හ් කොල්ලෝ උඹ ආවද? පොඩ්ඩක් හිටහන්?”

එහෙම කියලා ආයේත් කොළ කැල්ලක් අරං ටිකක් වැඩිපුර මොනාද ලියලා එකත් බැග් එක ඇතුලට දාල දුන්නා.

“කොල්ලෝ එහෙනම් මේ බැග් එක මෙහෙමම ගිහිල්ල සිසිටර්ට දීපං. සිසිටර් මොනාහරි දුන්නොත් අරගෙන වරෙන් බත් එකත් එක්ක”

“හරි මාමේ”

කසුන් බැග් එකත් එක අතකින් අරගෙන කුඩෙන් ඉහලාගෙන පිටත් වෙලා ටික දුරක් එද්දී වෙරළ මල් සුවදක් වගේ දැනුන නිසා බැග් එක නහයට

කියල බැලුවා. කොල්ලට සුවද අමුතු දෙයක් නොවුනේ කලින් ෆාදර් නිසා ඒ දේවල් ගැන හොඳ හැටි අවබෝධයක් තිබුනා මොනාද කියලා. ඒකත් එක්ක මෙතන මොකක් හරි යමක් සිද්ධවෙනවා කියලා තේරුණත් සිසිටර් ගේ දරදඩු කම දන්න නිසා බෑග් එකත් අරගෙන එහෙමම බංගලාවට ඇවිල්ල රඹේට කතා කරා . ඒ වෙද්දී රඹේ කෑම උයල ඉවර වෙලා බෙදන ගමන් හිටියේ.

“සිස්ටර් සිස්ටර්”

“අනේ කසුන් ඔයාටත් කරදරේ නේද?”

“කමක් නෑ සිස්ටර්. සිස්ටර්ට උදව්වක් නේ කරන්නේ. එකට කමක් නෑ. මෙන්න මේක රාජු මාම දුන්න දෙන්න කියලා”

“ඒ මොකද්ද ඒ?”

“දන්නේ නෑ සිස්ටර්ට දෙන්න කියලා දුන්නේ?”

“භා හරි ඉන්නකෝ. එන්න කසුන් ඇතුලට වාඩි වෙන්න. මං කෑම එක බෙදන ගමන් හිටියේ.” කසුන් කොලයක් මුකුත් දුන්නේ නැති නිසා රඹේගේ හිතට පොඩ්ඩක් අවුල් වගේ වුනා.

“හරි සිස්ටර්”

එහෙම කියලා බෑග් එකත් අරගෙන රඹේ කාමරේට ගියේ මේ මොනාද එවල තියෙන්නේ බලන්න. ඒ තමන්ගේ සාය කියලා රඹේ හිතුවේ නැත්තේ මිනිහා ඒක රැට අදින්න ඕන නිසා ඉල්ලුව කියලා හිතපු නිසා. ඉකමනින් ඇවිල්ල බෑග් එක දිගැරල බැලුවම තමන්ගේ සාය තියෙනවා දැක්කම කුතුහලයක් දැනුනා ඇයි මිනිහා මේක ආපහු එව්වේ කියලා මෙව්වර ඉල්ලලා. ඇත්තටම රඹේ ආසාවෙන් හිටියේ තමන්ගේ සාය මුළු රැ පුරා රාජු ඇදල නිදාගෙන ඉන්නවා කියන සිතුවිල්ලට. සාය අතහාල බලද්දී එලියට අරගෙන අතට එක තැනක් තෙතට වගේ දැනුන වගේම

අමුතු සුවඳක් දැනුනා, මීට කලින් කවදාවත් දැනිල නැති. එක අමුතු සුවඳක් නහයට දැනුනත් මුකුත් නොහිතම නහයට ලං කරලා බලල එහෙමම නහයෙන් අයින් කරේ ඒක ඒ තරම් ප්‍රසන්න බවක් නොදැනුන නිසා. ඒ එක්කම කොළ කැල්ලක් බිම වැටුන නිසා රශ්මි ආසාවෙන් කොලේ අරගෙන කියවල බැලුවේ ඉවසිල්ලක් නැතුව.

“අනේ සිස්ටර් බොහොම ඉස්කුති සාය එව්වට. ඒක මම දවසෙම ඇදල ඉන්නත් හිතලා ආයේ එව්වේ පොඩ් තැග්ගක් එක්කම. ඉඹල බලන්නකෝ සිස්ටර් ඒ සුවඳ මීට කලින් දැනිලා තියෙනවද කියලා. ජිල් බෝල සෙල්ලමේ ප්‍රතිපලේ තමා හිකුවම එලියට එන්නේ ඔය විදියට. දැන් ඉතින් මට මේ හැමදේම මුල ඉඳල කියල දෙන්න වෙනවා නේ සිස්ටර්ට. ඒ සුවඳට ආස නං මේ වගේ සායක් හරි ඊයේ ඇදලා හිටිය නයිටිය හරි කොල්ල අනේ එවන්න. හෙට උදේට ඒක එවන්නම්කො මීටත් වඩා සුවඳ ගස්සල අලුත් පිටම. පයිසේ හොඳට සිතාගෙන තමා සිස්ටර්ට ඔය තැග්ග එව්වේ දැන්”

රශ්මි ඒ වචන කියවද්දී දන්නෙම නැතුව සාය ආයෙම නහයට ලං කර ගත්තේ රාජු කිව්ව ඒ සුවඳ විඳ ගන්න. කලින් ඒ සුවඳට හිතට අපුලු ගතියක් දැනුනත් රාජුගේ වචන කියවද්දී එහෙම කරන්න හිතුවේ ඇයි කියලා රශ්මිට හිතා ගන්න බැරි උනා. එහෙම ටික වෙලාවක් ඒ සුවඳ විඳගෙන ඉන්න ගමන් කොලයක් අරගෙන ආයෙත් රාජුට පිළිතුරු ලියන්න වුනා.

“අනේ ඕක මොකද්ද අන්කල්. ඔයා මට කරන උදව් වල හැටියට මගේ සයක් ඔයාට දුන්න කියලා මොනා වෙනවද? මං හිතුවේ ඔයා එක මේ රැට ඇදගෙන ඉන්න ඉල්ලුව කියලා. දැන් බලාගෙන යද්දී වෙන මොකද්ද මගුලක් නේ කරලා එවල තියෙන්නේ. ඔයා මාර වැඩ තමා කරන්නේ අන්කල්. මෙහෙම කරන එක හොඳද? මම දේව දරුවෙක් කියල අමතක වුනාද? ඒ මදිවට කිසි ලැජ්ජාවක් නැතුව කුණුහරුප ලියල එවන හැටි. දැන්

කිසි ලැප්පාවක් නෑ නේද ඔයාට ඒවා ලියල එවන්න. මොකද්ද මේ පයියද කයියද කියල ලියල එවල තිබුනේ?? ඒ මොකද්ද අංකල් ඒ? මං දන්නේ නැනේ එහෙම වචනයක්?”

එහෙම කියල කොලේ ලියල ඉල්ලපු නයිටිය යවනවද නැද්ද කියලා කල්පනා කරේ. ඒක යැව්වොත් මොකෙක් හරි ඕක දැකල මාවටු වුනොත් ලෙඩක් වැටෙන නිසා අල්මාරිය ඇරලා ගෙදරට අදින සැහැල්ලු ටිකක් තද සායක් තෝරලා බැග් එකට දාල කොළ කැල්ලත් දාල බත් එකත් එකටම දාල කසුන්ට දුන්න ගිහින් දෙන්න කියලා.

“කසුන් පුතේ මේ මල්ල රාජු මාමාට දෙන්න”

“හා සිස්ටර්”

“එතකොට මේ මල්ලය ඔයාට මේ බත් එක ඔයා ගෙදර ගිහිල්ලා කන්න අද දවසම මහන්සි වුනා නේ තැපැල් මහත්තයා වගේ උඩට පල්ලෙහාට ඇවිදලා මිම්ම”

“තැන්කියු සිස්ටර් රශ්මි මං සන්නම්”

“හොඳමයි පුතේ ජේසු පිහිටයි!!!”

-මතු සම්බන්ධයි-